

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת מקץ - חנוכה
שנת תשפ"ו

גליז
קל"ה

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

חלישות הדעת

קוקט אלץ אַראפ צוליב דעם וואס ער איז אומזיכער מיט זיך און ער האט אלץ מורא אפֿשר גייט אים יענער אויפֿעסן... ווייל דער מענטש איז נעבעך נישט געזונט און צו אים רעדט מען נישט; דער רמב"ן רעדט צו א געזונטער מענטש וואס קען קוקן א צווייטן אין פנים, אז ער זאל זיך איינהאלטן, ער זאל רעדן מיט דרך ארץ, מיט הכנעה, איידל און צוריק געצויגן.

[איך האב אסאך געלערנט דעם אגרת הרמב"ן, ווייל מיין מאמע תח' האט מיר אלץ געבעטן איך זאל יעדן טאג ליינען דעם הייליגן בריוו. ווען איך בין געווען א קינד אין קעמפ, פלעג איך יעדן טאג אהיים רופן, און מיין מאמע תח' פלעגט מיר פרעגן: "וואליש האסט באקומען מיין בריוו?" האב איך געזאגט: "יין", האט זי מיר געזאגט: "איך האב דיר געשיקט א בריוו, עס איז אריינגעדרוקט ביים סוף פונעם סידור, די אגרת הרמב"ן..."

די תלמידים וואס קענען זיך נישט עפענען דאס מויל, און וואס דער מלמד הייסט - טוען זיי גלייך, פון גרויס שרעק און אומזיכערקייט, מיינט בכלל נישט אז זיי זענען בעלי דרך ארץ, ווייל זייער איידעלע אויפֿפירונג איז בכלל נישט קיין תוצאה פון דרך ארץ, זיי קענען זיך פשוט נישט ערלויבן זיך עפעס אנצורופן הויך אין פתה.

נאר די געזונטע לעבעדיגע תלמידים וואס האבן דאס מעגליכקייט זיך אנצורופן מיט חוצפה, זיי האבן אין זיך א זעלבסט זיכערקייט צו זאגן פארן מלמד: "ניין!" קען מען אויסלערנען מיט סבלנות, איינמאל און נאכאמאל, אז מען דארף האבן דרך ארץ פאר א מלמד, און מען דארף פאלגן

אז ער איז געווען חוצפה'דיג צו זיין מלמד און מען האט אים געדארפט באשטראפן. איך פרעג דעם מנהל: "ווי אזוי קען דאס זיין אז דער קינד האט זיך אויפֿגעפירט מיט חוצפה? מילא א קינד וואס איז ברוך השם געזונט, לעבעדיג און זעלבסט-זיכער, דארף מען אמאל געבן א שטראף צו אויסלערנען דרך ארץ, אבער דער אינגל קען זיך דאך נישט עפענען דאס מויל פון יאר צו יאר?"

זאגט מיר דער מנהל: "איך האב זיך אויך געוואונדערט דערויף, און איך האב גערעדט צו זיין טאטן, זאגט מיר דער טאטע אז דאס איז א לאנגע מעשה פון תפלה וואס האט זיך געצויגן צוויי יאר, צוויי יאר אין א צי בעט ער דעם אייבערשטן אז זיין זון זאל זיך אנטוויקלען און עפענען אז מען זאל אים קענען אויסלערנען דרך ארץ, ווייל ביז היינט פלעגט זיך דאס קינד נישט עפענען דאס מויל און זיך רירן פון פלאץ אין פתה, און זיכער האט ער זיך נישט געוואגט צו טון א חוצפה, פון גרויס שרעק און אומזיכערקייט, דערפאר האט מען אים נאך קיינמאל נישט געקענט אויסלערנען צו האבן דרך ארץ; אבער יעצט איז ברוך השם געשען דער נס אז ער האט באקומען אביסל זיכערקייט אין זיך, ער האט זיך שוין עפעס געקענט אנרופן אין פתה, און מען האט אים געקענט מחנה זיין אז מען דארף האבן דרך ארץ."

עס איז דא א בריוו וואס דער הייליגער רמב"ן האט געשריבן פאר זיין זון, אינמיטן דעם בריוו שרייבט ער אים: "ואל תביט בפני אדם בדבר עמו", ווען דו רעדסט מיט א מענטש, זאלסטו אים נישט אריינקוקן אין פנים.

דאס מיינט מען נישט איינער וואס קען נישט קוקן א צווייטן אין פנים, ער

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת עקב שנת תשפ"ד לפרט קטן.

וואס מיינט א בעל דרך ארץ?

טייערע מלמדים, מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אן א שיעור מאל פאר די זכיה וואס ער האט אונז געגעבן אז מיר קענען לערנען מיט אידישע קינדער.

איך בעט פון אלע מנהלים פון אונזער מוסד, מען זאל געבן צו הערן דעם שיעור פאר אלע מלמדים און זיכער מאכן אז אלע מלמדים הערן אויס דעם שיעור.

א מגיד שיעור האט זיך אויסגערעדט צו מיר אז ער האט חלישות הדעת פון זיינע תלמידים, איך פרעג אים: "וואס גייט פאר?" זאגט ער מיר אז ער איז געפארן אויף א נסיעה מיט זיינע תלמידים און צוויי דריי בחורים זענען געווען זייער צעווילדענועט און צעלאזט, אויך האבן זיי נישט גערעדט צו אים מיט דרך ארץ; דערפאר האט ער חלישות הדעת ווייל ער לייגט דאך אריין אזויפיל כחות אין זיינע תלמידים און דא זעט ער אז זיינע ווערטער גייען בכלל נישט אריין אין זייערע אויערן.

איך האב מסביר געווען פארן מגיד שיעור עטליכע נקודות וואס איז זייער וויכטיג פאר מחנכים צו וויסן פֿדי נישט צו באקומען קיין חלישות הדעת, און אזוי ווי יעדער וואס טוט מיט אנדערע - קען נאָן חזוק אויף דעם גיין, וועלן מיר היינט רעדן פון דעם ביים שיעור.

הערט א מעשה וואס האט פאסירט ביי אונז אין מוסד. דער מנהל פון תלמוד תורה האט מיר דערציילט אויף א קינד

וואס דער מלמד זאגט, און זיי וועלן ביים סוף ווערן בעלי דרך ארץ.

דער ריכטיגער וועג ווי אזוי אוועקצושטעלן דרך ארץ

ביי אונז אין מוסד פארלאנגט זיך אביסל מער ארבעט צו קענען אוועק שטעלן דרך ארץ אין פתח, ווייל דער הייליגער רבי לאזט דאך נישט שלאגן די קינדער, און מיר ניצן אויך נישט די מיטלען פון נעמען א קינד וואס פאלגט נישט און אים אהיימשיקן, אדער אריינלייגן אין א טונקעלע שטוב פאר פופצן מינוט, ווייל דאס העלפט נישט נאר אויפן טאג, דאס קען נעבער העלפן פאר די קומענדיגע זיבעציג יאר... ווייל קליינע קינדער אז מען דערשרעקט זיי - קענען זיי חס ושלום פארלירן דעם דיבור, אדער בלייבן דערשראקן פאר א גאנץ לעבן.

א אינגערמאן האט מיר דערציילט, פאר אים איז זייער שווער צו שלאפן ביינאכט ווען עס שיינט א לעקטער אין צימער, אבער ער מוז אלץ לאזן אנגעצינדן אין זיין צימער איין קליינע לעקטער, ווייל זיין ווייב האט מורא צו שלאפן אין טונקל. ווייל ווען זי איז געווען א פינף יעריג קינד האט מען איר געוואלט אויסלערנען צו האבן דרך ארץ, האט מען איר אריינגעלייגט אין א טונקעלע צימער פאר פופצן מינוט, און היינט איז זי שוין צוויי און דרייסיג יאר און זי איז געבליבן שטעקן אין מח מיט א פחד צו טונקלקייט.

אז מען וויל אוועקשטעלן דרך ארץ אין פתח איז דא איין וועג, צו זאגן פאר די קינדער נאכאמאל און נאכאמאל: "מען קען נישט רעדן אין פתח, דער אייבערשטער זאגט אז מען דארף האבן דרך ארץ".

אויב א מלמד הייסט א קינד ער זאל זיך אראפזעצן אויף א געוויסע פלאץ און דאס קינד ענטפערט צוריק: "איך וויל נישט דא זיצן, איך גיי נישט דא זיצן!" מיינט דאס נישט אז ער איז א שלעכט קינד, נאר דאס מיינט אז ער האט ברוך השם א געזונטער נאטור פון נישט זיין דערשלאגן און צעקלאפט, און מען דארף אים מחנך זיין אז מען דארף פאלגן וואס מען הייסט. מען דארף בלייבן שטארק ביי זיך אין מח אז דאס קינד דארף פאלגן און ער גייט פאלגן, און מען זאל אים נאכאמאל איבערזאגן: "דו גייסט זיך שוין אראפזעצן וואו דער רבי הייסט, מען דארף האבן דרך ארץ".

שרייטן, קוויטשען און טאנצן ווען מען פארט אויף א נסיעה

מען דארף אויך וויסן, ווען קינדער ווערן צעוואלדעוועט און צעלאזט ווען מען פארט אויף א נסיעה, טאר מען נישט באקומען פון דעם חלישות הדעת, ווייל דאס איז דער נאטור פון קינדער און בחורים ווען מען פארט אויף אן אויספלוג, אז מען הייבט אן שרייטן, קוויטשען און טאנצן, און דאס איז זייער געזונט פאר זיי.

ווען איך זע קינדער און בחורים געבן זיך אויס ווען מען פארט אויף אן אויספלוג, טראכט איך צו מיר אז מיט די קינדער קען מען גיין צום טיש, זיי זענען די ריכטיגע חברה... ווען איך וואלט געלערנט ביי ענק אלס קינד וואלט עס אפער אויך געהאט חלישות הדעת פון מיר, ווייל איך בין אויך געווען לעבעדיג אלס קינד און אזוי זענען אלע געזונטע קינדער און בחורים.

וואס קען מען טון מיט א קינד וואס פויקט א גאנצן טאג?

א מלמד האט זיך אויסגערעדט צו מיר אז ער האט א קינד אין זיין פתח וואס איז זייער לעבעדיג, ער פויקט א גאנצן טאג מיט זיינע הענט אויפן טיש, און עס שטערט אים זייער שטארק, האב איך אים געזאגט: "קודם כל דארפטו וויסן אז דאס קינד איז נישט קיין שלעכט קינד, ער איז ברוך השם געזונט און לעבעדיג, נאכדעם, אויב דו ווילסט אים בארואיגן - קענסטו אים מכבד זיין צו פויקן ביים דאווענען, אזוי וועט אים נישט זיין אזוי שווער זיך איינצוהאלטן פון פויקן א גאנצן טאג. אבער עס קומט זיך נישט קיין פעטש פאר א קינד וואס פויקט אין פתח, אויב דו וועסט אים האלטן אין איין שלאגן ביז ער וועט אויפהערן צו פויקן, קען ער נעבער ווערן א דערשראקענער מענטש אויף אייביג".

נישט האבן קיין חלישות הדעת פון די קינדערישע שמועסן

איך וויל ענק מחזק זיין אויף נאך א זאך. אסאך מלמדים שפירן ביים פארלערנען ווי זיי רעדן צום וואנט ווייל קיינער הערט נישט אויס, און מען טראכט ביי זיך: 'וואס האב איך צו קומען צו די קינדער, זיי דארפן מיר סיי ווי נישט האבן'. אדער האט מען זיך אונטער געהערט ווי די קינדער שמועסן: "דער פארעריגער רבי איז געווען

אסאך בעסער", "דער במקום וואס איז נעכטן געווען, איז אסאך בעסער פון דער רבי", "אן אנדערער רבי איז אסאך בעסער פון אונזער רבי", "דער רבי איז נישט קיין נארמאלער מענטש".

טייערע מלמדים, מען טאר עס נישט נעמען פערזענליך צום הארצן און האבן פון דעם חלישות הדעת; מען טאר נישט ווערן פון דעם איבער געשטרענגט, פארלוירן, צעבראכן און אנטוישט. מען טאר נישט צוליב דעם באשליסן: 'איך קען מער נישט קוקן דעם קינד אין פנים', 'איך גיי אים מער נישט אויסקלויבן צו ארויפקומען צו מיין טיש', 'ער קען מער נישט זיין גבאי', און 'ער קען מער נישט געוואונען קיין גורלות'.

געדענקט: קיינער האט נישט געמיינט צו לאכן און אפשיפעטן פון ענק, די קינדער זענען נישט שלעכט און דאס מיינט נישט אז זיי זענען נישט קיין בעלי דרך ארץ, דאס איז פשוט דער שפראך ווי אזוי קינדער רעדן - קינדעריש לויט זייערע השגות, און מיר האבן אויך אזוי גערעדט אלס קינד אויף אונזערע מלמדים.

וואס גייט דיך אן אויב מען האלט פון דרך?

בכלל איז נישט ריכטיג אז דער גאנצער געפיל צו די קינדער זאל זיין אפהענגיג אויב די קינדער האלטן פונעם מלמד אדער נישט. א מלמד דארף זיין שטארק ביי זיך אין מח: 'איך דארף מיר, דער אייבערשטער דארף מיר, און עס אינטערעסירט מיר נישט וואס די קינדער האלטן אויף מיר'.

אפילו מען האט זיך אונטער געהערט ווי די קינדער שמועסן צווישן זיך: "דער פארעריגער רבי איז געווען אסאך בעסער", דארף מען ווייטער אנגיין מיטן טאג כאילו זיי האבן גארנישט געזאגט.

אכטונג געבן די קינדער זאלן זיך נישט טשעפען איינער דעם אנדערן

אויף איין זאך דארף מען זיך יא שטעלן, אז די קינדער זאלן נישט טשעפען און פארשעמען איינער דעם אנדערן.

מען דארף זיי דערציילן מעשיות אויף דעם ענק, צום ביישפיל, אז עס איז געווען א קינד וואס האט נישט געקענט געהעריג גיין און רעדן, און עס איז געווען אין זיין פתח א אינגל וואס האט אים נישט אויפגעהערט צו טשעפען און פארשעמען, שפעטער ווען

ער האט חתונה געהאט, האט ער נישט געהאט קיין קינדער, ביז ער האט יענעם איבערגעבעטן.

אויסדערן פארן רעדט פון א דריטן

ווען מען הערט ווי די קינדער שמועסן צווישן זיך אז דער פארעריגער רבי איז געווען פערסער וכו', דארף מען עס אויסדערן פארן רעדן נישט פונעם מלמד, נאר אזוי ווי מען רעדט פון א דריטן.

מען זאל זיך פארשטעלן פארן מען איז יעצט ביי א באפעס הויז און מען האט געטראפן א יונגע קאזין (שוועסטער קינד), מען איז אריין מיט אים אין א שמועס וועגן זיינע מלמדים, און ער רופט זיך אן אז ער האט מער ליב געהאט זיין פארעריגער מלמד... דאס וואלט מען נישט אנגענומען ווי א טשעפע, נאר מען וואלט געשמיילט, און עס וואלט געווען זייער אינטערעסאנט צו הערן פון א קינד ווי ער פארשטייט שוין מיט זיין שכל ווער עס איז א גוטער מלמד און ווער נישט...

פראבלעם, אז דאס קינד ליידט פון א טיפע טיפע דעפרעסיע...

ליידער איז דאס בכלל נישט קיין געלעכטער, דאס איז מעשים בכל יום; איינער האט מיר דערציילט, אז זיין קינד האט געהאט א שרעקליכע אויסשלאג אויף זיין הויט, מען האט גענומען דעם קינד צו א מומחה און ער האט געזאגט: "דאס קינד ליידט פון א טיפע דעפרעסיע, וואס דאס קומט פון א טיפע דעפרעסיע וואס די מאמע האט געהאט נאך פאר דאס קינד איז געבוירן". [און פון וואו קומט די מאמעס דעפרעסיע? אפער פון אירע עלטערן, און עס גייט שוין צוריק צו עטליכע דורות ארויף...]

אז מיר וועלן געדענקען אז די קינדער האבן גארנישט קעגן אונז, וועלן מיר קענען אנגיין מיט אונזער הייליגע ארבעט אן חלישות הדעת.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייעמא דשמייא, אמן.

קלוגע עלטערן נעמען עס נישט פערזענליך
דאס איז נישט נאר נוגע פאר מלמדים, די זעלבע זאך איז אויך נוגע פאר עלטערן מיט די קינדער אינדערהיים.

ווען א קליין קינד שרייט אויף די מאמע: "דאדא מאמי", "עקלדיגע מאמי", אויב די מאמע איז קלוג וועט זי עס נישט נעמען פערזענליך, זי וועט זיך צושמיילען און טראכטן ווי לאכעדיג עס איז צו זען ווי א קליין קינד פארשטייט שוין מיט זיין שכל אז זיין מאמע איז נישט קיין גוטע מאמע...

אפער א מאמע מיט א קטנות המוחין וועט ווערן פון דעם זייער צעבראכן, זי וועט גיין זוכן א טעראפיסט וואו זי קען זיך גיין אויסרעדן איר ווייטאג אז זי איז זיך אזוי מוסר נפש פארן קינד, זי האט אים ממש לעצטנס געקויפט נייע שיד, און דאס געבט ער איר צוריק אז ער זאגט אויף איר דאדא מאמי, עקלדיגע מאמי! און וואס גייט דער טעראפיסט טון? ער גייט זאגן אז מען מוז אויך ברענגען דעם קינד צו טעראפי, און נאכן רעדן מיטן קינד וועט ער צוקומען אז ער האט צוגעטראפן צום שורש פונעם

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

געב חנוכה געלט פאר דיינע קינדער'ס מלמדים

בעזרת ה' תברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסליו, ג' דחנוכה, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

געב חנוכה געלט פאר דיינע קינדער'ס מלמדים, און אז דו האסט נישט וואס צו געבן - מאך זיך כאטשיג וויסנדיג; געב זיי עפעס, אפילו א קלייניקייט. אין בית המקדש איז אויך אזוי געווען, דער וואס האט נישט געהאט קיין געלט צו קויפן א רייכע קרבן - האט געברענגט א פייגעלע.

מאך זיך וויסנדיג פון דיינע קינדער'ס מלמדים, טראכט א מינוט אריין וואס זיי גייען אריבער איין טאג מיט די קינדער; זיי זיצן מיט מסירת נפש פון אינדערפרי ביז נאכמיטאג, מיט דיינע קינדער און מיט נאך

שכר לימוד אז נישט אזוי? ביי שכר לימוד האקט מען אויף אפ די סייעמא דשמייא פון הימל פאר די קינדער זיי זאלן מצליח זיין אין אויסוואקסן ערליכע אידן.

אז מען רופט דיר פון די מוסד - זאלסטו אויסארבעטן א פלאן ווי אזוי צו צאלן שכר לימוד; נישט זיך נישט וויסנדיג מאכן.

חנוכה איז א צייט פון חינוך, חנוכה איז א צייט פון זיך מאכן א חשבון וואס טו איך מיט די קינדער מיינע? דער הייליגער רבי רש"ב פון ליובאוויטש זכותו גגן עלינו האט געזאגט פאר זיינע תלמידים א שארפע הוראה: "אזוי ווי א איד האט א חיוב יעדן טאג אנצוטון תפילין, אזוי אויך האט יעדער איד א חיוב זיך אפשטעלן א האלבע שעה יעדן טאג, אויף טראכטן וועגן די חינוך פון זיינע קינדער, און טון אלעס וואס מען קען טון צו פארזיכערן אז די קינדער זאלן גיין אין די וועג וואס מען איז זיי מחנך."

קינדער; זיי ארבעטן זייער שווער, ווייז זיי אביסל חפזת הטוב.

אזוי אויך ווען מען רופט דיר פון די מוסד צו צאלן שכר לימוד - מאך זיך וויסנדיג, נאר אזוי וועסטו האבן הצלחה מיט די קינדער. מוהרא"ש שרייבט זייער שארף צו די עלטערן וואס מאכן זיך נישט וויסנדיג פון שכר לימוד, אזוי אויך דערציילט מען אז דער הייליגער רבי פון סאטמער זכותו גגן עלינו האט אמאל געפרעגט די הנהלה פארן וואס נישט אלע עלטערן צאלן שכר לימוד, אזוי ווי מען צאלט אנדערע זאכן, ווי לעקטער און געז, וכדומה, האט מען אים געזאגט, ווייל די אנדערע זאכן אז מען צאלט נישט - האקט מען אפ; אז מען צאלט נישט קיין לעקטער - האקט מען אפ די לעקטער, און אז מען צאלט נישט קיין געז - האקט מען אפ די געז, האט זיך דער הייליגער רבי אנגערופן: "ווער זאגט אז ביי

איך בין שוין אין שטעטל, איך וועל זיין אין שטעטל ביז נאך שבת חנוכה, די וועכנטליכער שיעור ליל שישי וועט די וואך זיין אין שטעטל. יעדע מאל איך קום אהער ווער איך נאכאמאל איבערגענומען פון די שיינע קהילה, פון די חסד, פון די יראת שמים, פון די איידעלע משפחות.

א פרייליכן ליכטיגן חנוכה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי תשפ"ג)

אז דער טאטע קומט נישט אהיים, זאל די מאמע צינדן מיט די קינדער

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת מקץ, כ"ה כסליו, א' דחנוכה, שנת תשפ"ב לפ"ת ק"ט

אז אייער מאן קומט נישט אהיים, זיין סדר איז פארדרייט; ער שלאפט בייטאג און איז אויף ביינאכט, ער קומט ערשט אהיים פארטאגס - זאלט איר צינדן די מנורה.

נעמט אייערע קינדער און צינדט מיט זיי די ליכט, זינגט מיט זיי די שיינע חנוכה ניגונים און עסט די גוטע חנוכה עסן; מאכט זיכער מען זאל שפירן אז עס איז חנוכה.

איך בעט אייך זייער, פארלייט זיך נישט; גייט אן מיט אייער לעבן, לאזט זיך נישט נאך. בעסט דעם איבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אייך, איר זאלט האבן כח צו זיין די טאטע און די מאמע, איר זאלט נישט אונטערברעכן. בעסט אים איר זאלט זיין פרייליך, עס זאל אייך גארנישט אנגיין. אויף זאלט איר בעטן פאר אייער

מאן, עס זאל זיין ליבשאפט צווישן ענק. איך בין זייער אסאך מתפלל פאר אייך, איר זאלט האבן כח און נחת פון אייערע קינדער.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויגש תשפ"ב)

וואס טוט מען מיט די פורים געלט און חנוכה געלט פון די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיינע קינדער האבן געלט וואס זיי האבן באקומען פון די ויידעס און באבעס, פורים געלט און חנוכה געלט, מיינ צען יעריגע לייגט אונזעך דאס געלט, מיינ אכט יעריגע שפילט זיך דערמיט, טוישט עס אויף יעדע פאר טעג אויף קלענערע און דערנאך צוריק צו גרעסערע, און די פינף יעריגע וויל נאר קויפן זאכן און עס אויסגעבן אויף נארישקייטן.

מיינ שאלה איז וואס איז די ריכטיגע וועג צו טון, עס לאזן ביי זיי, אונזעקעמען פון זיי, אדער עס אונזעקלייגן פאר זיי פאר שפעטערדיגע יארן?

איך האב שוין פרובירט עס צו נעמען פון זיי און אפשרייבן וויפיל זיי האבן ביי מיר, אבער יעדע פאר טעג בעטן זיי עס צוריק, אדער וויל ער עפעס קויפן דערמיט.

איך האב געזאגט פאר די קינדער אז איך גיי פרגען דעם ראש ישיבה שליט"א, און וואס ער וועט ענטפערן אזוי וועט מען טון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, כ"ז אדר, שנת תשפ"ג לפ"ת ק"ט

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דאס אליינס וואס דו האסט זיי געזאגט אז דו גייסט פרגען און אזוי וועלן מיר טון - דאס איז זייער א שטארקע וואך פאר די חינוך פון די קינדער; דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן וואס עלטערן דארפן אויסלערנען און ווייזן פאר די קינדער - אז א איד פרגעט זיינע פראגעס; מען גייט צום דין, צום רב, מען פרגעט. אזוי וועלן זיי טון, ווען זיי וועלן עלטער ווערן - וועלן זיי זיך זוכן א רב, א דין, אן ערליכער איד - זאל זיי מדרוך זיין.

לייג אונזעך זייער חנוכה געלט און פורים געלט - ביז זיי וועלן עלטער ווערן, דעמאלט וועסטו זיי דאס געבן. עס איז נישט גוט קינדער זאלן האבן געלט און דאס אויסגעבן פאר נארישקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה יום טוב פסח תשפ"ג)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חינוך יומי אימעיל chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חינוך יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461